

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: HR

Strona przeciwna: Finanzamt Wilmersdorf

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 167 i 168 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ – zwanej dalej „dyrektywą VAT” – należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie krajowej praktyce w zakresie stosowania prawa, zgodnie z którą należy odmówić odliczenia podatku naliczonego także wtedy, gdy na wcześniejszym etapie obrotu miało miejsce przestępstwo uszczuplenia podatku obrotowego i podatnik posiadał wiedzę co do tej okoliczności lub powinien ją posiadać, jednakże w ramach dokonanej z nim transakcji nie brał udziału w przestępstwie uszczuplenia podatku, nie był z nim powiązany, a także nie wspierał go ani nie ułatwiał jego popełnienia?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) (Łotwa) w dniu 28 lutego 2020 r. – Līga Šenfelde / Lauku atbalsta dienests

(Sprawa C-119/20)

(2020/C 201/22)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji i strona skarżąca w postępowaniu kasacyjnym: Līga Šenfelde

Druga strona postępowania: Lauku atbalsta dienests

Pytania prejudycjalne

Czy art. 19 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005⁽¹⁾ w związku z innymi przepisami tego rozporządzenia oraz wytycznymi Unii Europejskiej w sprawie pomocy państwa w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich w latach 2014–2020 należy interpretować w ten sposób, że:

- 1) rolnik traci status „młodego rolnika” tylko dlatego, że dwa lata wcześniej otrzymał pomoc na rozwój małych gospodarstw, o której mowa w art. 19 ust. 1 lit. a) ppkt iii) rozporządzenia;
- 2) przywołane przepisy pozwalają państwu członkowskiemu na wprowadzenie uregulowania, zgodnie z którym rolnikowi nie wypłaci się pomocy, o której mowa w art. 19 ust. 1 lit. a) ppkt i) rozporządzenia, jeżeli przyznano mu już pomoc przewidzianą w art. 19 ust. 1 lit. a) ppkt iii) tego rozporządzenia;
- 3) państwo członkowskie jest uprawnione do odmowy zastosowania kumulacji pomocy w stosunku do rolnika, jeżeli nie przestrzegano kolejności kumulacji określonej w Programie rozwoju obszarów wiejskich uzgodnionym z Komisją Europejską?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 347, s. 487.